

УДК 550.348:620.96:504.058.001.26

П.І. Копач*, *Т.Т. Данько**,
*О.О. Юшин*****ПРОСТОРОВО - ЕНЕРГЕТИЧНА
СТРУКТУРА ТЕРИТОРІЙ ТА ЇЇ
ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ #****Інститут проблем природокористування та екології НАН України,
Дніпропетровськ****Інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення НАН України, м. Київ*

Стаття подана в порядку дискусійного обговорення: в ній наведено гіпотези функціонування просторово-енергетичних структур територій та порушується проблема необхідності врахування енергетики територій для раціонального екологічно орієнтованого природокористування та безпечної життєдіяльності людей.

Стаття представлена в порядку дискусійного обговорення: в ній приведені гіпотези функціонування просторово-енергетичних структур території і піднімається проблема необхідності урахування енергетики території для раціонального екологічно орієнтованого природокористування та безпечної життєдіяльності людей.

Вступ

Ми живемо у світі, зовнішні прояви якого цілком визначаються можливостями наших органів чуття. Не підлягає сумніву те, що уявлення про оточуючий нас світ, які ми формуємо згідно з нашими відчуттями, далеко не повне. Численні грані цього світу знаходяться за межею нашого сприйняття. Ці грані безмірно різноманітні і складні, як різноманітні і складні компоненти, які їх формують: матерія, поля, структури, процеси, явища.

Ще в сиву давнину люди знали, що Земля, з точки зору життя на ній, дуже різноманітна. Є місця нейтральні, а є й «згубні», де люди і худоба постійно хворіють, та й взагалі все життя там не ладиться. З іншого боку, є місця „добрі”, де все, навпаки, прекрасно. І серед людей були ті, які вміли такі місця знаходити.

За останню тисячу років, зокрема, слов'янськими народами втрачені основні позиції надзвичайно давніх духовних знань, які були ідейною основою їх функціонування на території центрально-східної Європи в I-IX ст. нашої ери. Відійшли в історію і головні носії древньослов'янського світогляду та ведичних знань – волхви, відуні, козацькі характерники, маги Карпат – мольфари, в задачу яких входило забезпечення безпечного (без Пека, де „Пек” – бог жаху, господар

пекла) існування своєї спільноти. На жаль, не були зафіксовані та описані їх особливі знання біоенергетичного, духовного, ведичного характеру, які дозволяли їм активно впливати на духовну міць слов'ян та тримати суспільну рівновагу, надихати оточення на процес духовного (біоенергетичного) самовдосконалення через застосування впливів специфічних енергоактивних місць, де облаштовувались обрядові центри - святилища. Там, де на місцях найбільш значних слов'янських святилищ, відповідно і енергоактивних зон, були збудовані християнські церкви, ефект впливу цих зон на прихожан залишився і до нашого часу [1].

Якщо подивитися на плани старовинних міст (коли місця для будівництва було достатньо), то виявляється, що будинки стоять якось купками, розділені пустирями. І це все також не випадково. Наприклад, Петро I при будівництві міста на Неві віддав наказ: у місцях можливих будівництв на гілках дерев розвішувати шматки свіжого м'яса і дивитись, що з ними буде далі. Де м'ясо довго не псується – будувати будинки, де псується швидко – лишати пустирі.

Та й самі люди, чисто інтуїтивно, а іноді за прикметами визначали місце для свого житла. Більш того, виявлялося, що в масштабах одного будинку, однієї кімнати є місця,

© Копач П.І., Данько Т.Т.,
Юшин О.О., 2011

– в порядку дискусійного обговорення

які небажані для тривалого перебування в них, інакше та чи інша хвороба гарантована. Щоб уникнути такого місця здавна існував звичай: при заселенні нового будинку спершу впускали і зачиняли в ньому собаку: де вона засне – там і ставили ліжко. А ось, де полюбляє спати кішка – ні в якому разі.

Сучасна наука, опираючись на логічне матеріалістичне мислення і відокремлюючись від духовної складової, вивчаючи наслідок інформаційно-енергетичної сфери Землі – матерію, часто не може пояснити просторово-часові, причинно-наслідкові зв'язки,

які мають місце у Природі, тобто може дати відповідь „як?“, проте не в змозі відповісти „чому?“

Задача даної статті полягає у висвітленні тих напрацювань, які існують у сучасній офіційній та неофіційній науці в контексті встановлення просторово-енергетичної структури як конкретної території, так і планети в цілому. Ці знання потребують актуалізації для вирішення проблеми безпечного природокористування та життєдіяльності людини.

Проблема дослідження енергоактивних зон на території

Величезний масив медико - статистичних даних, отриманих в різних країнах, свідчить з усією очевидністю: люди, які тривалий час перебували на „згубному місці“, неодмінно захворіють раком чи іншими тяжкими хворобами. Виняток становлять лише близько п'яти відсотків людей. Це ті, у яких виключно високий імунітет. „Добрі місця“ – це зони, що сприятливо впливають на організм, це зони своєрідного енергетичного підживлення організму полями навколишнього середовища.

Зони з підвищеною енергетикою являють собою реальне геофізичне явище: в таких місцях змінені різні геофізичні параметри середовища: гравітаційне і геомагнітне поля, електропровідність ґрунту, рівень радіоактивності, електричний потенціал атмосфери тощо.

Ці зони здатні впливати на біоенергетику людини та змінювати її, причому, змінювати різною мірою - від благодатного ефекту підзарядки, посилення людського біополя, відповідно й імунітету, до ефекту перезарядки, своєрідного «спалювання» людської біоенергетики, що призводить до втрати того ж імунітету, а далі, і здоров'я в цілому. Тобто, перебуваючи в позитивній точці, людина відпочиває, поповнює запас енергії, у неї прояснюється розум і поліпшується самопочуття. Тут вона у відносній безпеці. Ці місця мають оздоровлюючу дію. У негативній точці - все ж навпаки. Тривале перебування в негативній точці призводить до виснаження енергетичного запасу людини, негативно впливає на психічне і тілесне здоров'я.

На поверхні землі можна виділити два види енергетично активних зон:

- зони енергоактивні позитивної дії (ЕАПД), - „добрі місця“, їх ще називають „телуричними“, „геовітогенними“ або „геомантійними“ зонами;

- зони енергоактивні негативної дії (ЕАНД) – „згубні місця“, „геопатогенні зони“.

Наразі, з точки зору здоров'я людини, найбільша увага приділяється енергоактивним зонам негативної дії. За сучасним тлумаченням зону ЕАНД називають геопатогенною зоною. Це зони з аномальними проявами різного характеру, в тому числі і з випромінюваннями та полями тонкої природи. Вони бувають різними за величиною, від невеликих, майже плям, до ділянок площею в квадратні кілометри, різними за інтенсивністю впливу на людину, за наслідками впливу. Причини, які призводять до їх утворення бувають природними, техногенними, антропогенними. Це може бути перетин підземних водних потоків, що проходять на різних рівнях (у т. ч. водомереж), наявність глибоких розломів кристалічних порід земної кори, магнітних аномалій і т.д.

Свідченням важливості цієї проблеми є той факт, що, наприклад, в законодавстві країн ЄС, зокрема у Франції, Германії, введена паспортизація житла на наявність геопатогенних зон.

"Земні промені" шкідливі не лише для здоров'я людини, вони впливають і на тварин. Особливо чутливі до них собаки, коні, корови, свині, а з птахів - лелеки. Лелека ніколи не влаштує гніздо у „поганому“ місці. Згадаймо народне повір'я, що лелека приносить дітей, і в домі, на якому знаходиться гніздо цього птаха, завжди лад і любов, а від цього там діток багато.

Добре почувають себе в ЕАНД зонах тільки бджоли, джмелі, мурахи, комарі і терміти, а з тварин – кішки, кроти, борсуки, жаби, змії, з птахів – зозулі, сови і сороки. Саме про це говорить прислів'я: "Де сяде лелека – там ладь будинок, де сорока - копай криницю".

Протягом багатьох століть люди з особливою ретельністю вибирали три основних місця: для житла, для церкви, для кладовища. Робили це досвідчені люди - лозоходці. З часом стародавній ритуал забувся, а в містах і зовсім зник, оскільки через брак місця будівництво там велося, де доведеться.

Наприклад, Київ має дуже сильну енергетику. Причому буквально по всьому місту розкидані місця як «позитивні» так і «негативні», нерідко вони розташовані поруч. Усі знають про Лису гору, яка вважається дуже несприятливим місцем. До речі, така ж Лиса гора є і у Львові. Можна назвати і ряд інших місць - Байкове кладовище, Бабин яр та ін.

Сучасний стан проблеми

Численні матеріали, які стали доступними останнім часом якісно змінили уявлення людей про нашу планету. З'ясувалося, що Земля є гранично енергонасиченою системою, яка вміє акумулювати і скидати енергію у різний спосіб і у різних масштабах, а над поверхнею Землі є не тільки електромагнітні та гравітаційні поля, але й цілий ряд структурованих польових утворень.

Ці енергетичні системи визначаються поки що тільки за допомогою біолокації. Методи біолокації не викликають довіри в наукових колах і не підштовхують вчених - традиціоналістів на вивчення цього явища. Серед них панує думка, що результати отримані методами біолокації є суб'єктивними і тому не заслуговують на увагу.

Але ці методи забезпечують головну вимогу класичної науки – повторюваність і можливість відтворення іншими дослідниками отриманого результату. Тож, на нашу думку, вони мають право на існування в науковому процесі пізнання довкілля.

Наукова громадськість звернула увагу на існування ЕАНД зон ще в 1860 році. Густав фон Поль – один з перших учених, хто зацікавився тим, як пов'язані ці зони з виникненням ряду тяжких захворювань. У 1929 році, обстеживши більше десяти тисяч людей, він дійшов певних висновків. Так зага-

Недалеко від Бабиного яру, на перетині вулиць О.Теліги та Щусева часто відбуваються аварії, тому автомобілісти не люблять це перехрестя.

А ось всі давні київські храми розташовані в місцях з потужною позитивною енергетикою. Одними з найбільш сприятливих місць Києва є Софійський собор і Володимирська гірка. Скажімо, дослідники з біолокації стверджують, що біля пам'ятника князю Володимиру відчувається величезна позитивна енергетика, якою буквально насичений навколишній простір – повітря, дерева, ґрунт. І досить людині побути там хвилин 25-30, як у неї різко поліпшується самопочуття, спостерігається приплив сил. Володимирська гірка вважається священним місцем ще з дохристиянських часів. У далеку давнину там знаходилися капища язичницьких богів, яким наші предки молилися, випрошуючи здоров'я та удачу [2].

льним для 58 померлих від раку, було те, що місця їхнього сну знаходилися точно на зонах ЕАНД. У 1950 році доктор медицини Манфред Куррі, уродженець Німеччини, дійшов висновку про важливу роль у виникненні ракових захворювань особливої енергетичної сітки, яка була названа на його честь "сіткою Куррі" (в деяких джерелах - сітка Каррі). У 1960 році в Німеччині була видана фундаментальна книга доктора Е.Хартмана "Захворювання як проблема місцеперебування" яка увібрала багаторічні результати робіт автора з дослідження впливу енергоактивних зон негативної дії на здоров'я людини. У книзі вперше були пояснені принципи проектування та будівництва з урахуванням впливу таких зон. Ім'ям дослідника й названа "сітка Хартмана".

Довгий час у сучасній медицині не приділяли належної уваги прихованій небезпеці зон ЕАНД як патогенетичного фактора у виникненні тяжких системних захворювань, незважаючи на те, що в традиційній західній і східній медицині на цей зв'язок давно зверталась увага. Основною причиною цього була відсутність приладів для виявлення енергоактивних зон негативної дії і невизначеність в оцінці фізичної природи "земного випромінювання" – основного пошкоджуючого агента в таких зонах. Між тим, реаль-

ність енергоактивних зон негативної дії і земних променів, які провокують захворювання були експериментально встановлені фізиком Паулем Доблером в 1930-1939 р.р. в його двох ґрунтовних монографіях "Фізичні і фотографічні докази земного випромінювання. Вирішення проблеми лозоходства" і "Біофізичні дослідження вивчення матерії, лозоходства і електромагнітних хвиль". Дослідження привели вченого до висновку, що ушкоджуючим фізичним агентом в геопатогенних зонах є електромагнітні хвилі міліметрового і субміліметрового діапазону. На думку дослідника – фізика Р. Шнейдера основне значення мають електромагнітні сантиметрові поляризовані хвилі. Особливої думки дотримуються інші вчені - фізики Габор Пернецький (Угорщина), Є.З.Гак (Росія), які вважають, що причина утворення ЕАНД зон і земних променів тісно пов'язана з гравітаційними аномаліями поля Землі. Багаторічні масштабні дослідження протягом останніх десятиліть, що охопили тисячі досліджених житлових і робочих приміщень, використання стандартних медико-біологічних методів обстеження людей та адекватні методи математичного аналізу отриманих результатів підтвердили відомості традиційної медицини про велику значимість зон негативної дії для здоров'я людей. Загалом, найбільший внесок у вивчення цієї

проблеми внесли лікарі Е. Хартман, М. Куррі (Німеччина), Ж.Б. Маркондес (Бразилія), геологи М.М. Сочеванов, Є.К. Мельников (Росія), дослідники П.Фреліх (Швейцарія), К. Бахлер (Австрія), М. Буено (Іспанія), інженери Н.Кемпе (Австрія), Е.Рігг (Англія), Г. Басслер (Аргентина) та професори - фізики різних університетів - Л. Кеніг і Г.Д. Бетц (Німеччина), І. Рокар (Франція), З.Харвалік (США), А.І.Плужников (Росія) та багато інших [3].

У 1992 році в науково-інформаційному віснику "Аномалія" (липень-вересень) була опублікована перша стаття професора, доктора фізико-математичних наук В. Луговенка (ІЗМІРАН) "Як дихає Земля". У статті наводилися результати спостереження добової зміни стану смуг Хартмана. Глобальна мережа виявилася пульсуючою, з кардинальною зміною усталених у свідомості геометричних розмірів комірок сітки [3].

У 1996 році вийшла в світ робота Швейцарського архітектора доктора М.Меттлер "Керівництво по глобальній мережі", де розглянуто питання впливу перетину енергетичних мереж, прямокутних і діагональних, на стан здоров'я. В Австрії неодноразово видавався посібник з лозоходства Каті Бахлер "Гарне місце", в якому також досліджено енергоактивність будинків у зонах розташування спальних місць.

Гіпотези, що пояснюють сітчастість енергетичної структури земної поверхні

Особливо динамічно почали змінюватися поняття про енергетичну структуру Землі за останні 30 років. Уявлення про аморфну, багато в чому однорідну шарувату структуру, поступово змінюється баченням Землі, як певним чином структурованого утворення з гранями і вузлами, геоенергетичними лініями і процесами, що протікають під впливом геофізичних і космічних чинників.

Всю товщу Землі і її повітряну оболонку пронизують поля. Це поля дії гравітаційних і тектонічних сил, електромагнітних полів, а також системи, так звані, "слабких взаємодій", які представляють енергоінформаційне поле Землі і її космоземний зв'язок.

Гратчасті енергетичні сітки Землі різних порядків представляють собою польові утворення певної структури у вигляді силових ліній, смуг, площин і енергетичних вузлів, випромінювання яких поляризовані. До-

сить сказати, що в іоносфері є потужні струмові потоки в десятки тисяч ампер, які силами обертання Коріоліса закручуються у величезні вихори, поляризуючи приземний простір. Особливий вплив на Землю справляє секторна структура міжпланетного магнітного поля, що пов'язана з потоком заряджених частинок, які йдуть від Сонця.

Існує гіпотеза, що під впливом обертання Землі, на великих глибинах зміщуються тектонічні блоки. При цьому розриваються хімічні зв'язки в породах, які складаються з мінералів. Утворюється "деформаційна" високовольтна плазма. Її найдрібніші частинки піднімаються до поверхні Землі, формуючи геоактивну зону.

Взаємодія земного і космічного випромінювання сформувала досить складну динамічну польову структуру глобальної мережі, яка, в свою чергу, поділяється, утворюючи

дрібніші структури з осередками різної форми та розмірів: прямокутні Е. Хартмана (2×2,5 м), Ф. Пейре (4×4 м), З.Віттмана (16×16 м), діагональна М. Куррі (5×6м) і ряд інших. Всього ж на поверхню планети накладено близько 20 різних «сіток». А вузли Хартмана до того ж можуть зливатися в одну велику пляму чи зону в місцевостях з підземними ріками, кар'єрами, розломами земної кори [3].

Гіпотеза про енергосиловий каркас Землі

До проблеми енергоактивних зон тісно примикають дослідження глобальної каркасної мережі Землі. Дослідники, які розвивають ці своєрідні напрямки в геоморфології та геодинаміці, вважають, що Земля є своєрідним кристалічним утворенням, який має грані, вузли та геоенергетичні лінії, що їх пов'язують, і які виникають під дією геофізичних і космічних процесів.

Протягом століть дослідники помічали упорядкованість структур Землі і уподібнювали її до багатогранника: Платон, Бомон – до додекаедра, Грін та інші – до тетраедра, в 1929 р. С.І.Кислицин – до додекаедра, ікосаедра, Б.Л.Личков, І.І.Шафрановський - до октаедра, В.І.Васильєв – до ряду поліедрів. Фрагменти каркасів зазначали В. Кабаченко, В. Нейман. Але розглядалися лише окремі питання проблеми.

В 1995 в Іжевську вийшла перша книга доктора технічних наук Пликіна В.Д., в якій він виклав результати своїх двадцятирічних досліджень стосовно енергоінформаційної структури Всесвіту та планети Земля. В його роботах обґрунтовується енергетична структура в вигляді бджолиних сот.

У сучасних наукових колах найбільш відомою є гіпотеза ікосаедро-додекаедричної системи будови Землі, яку висунули М.Гончаров, В.Макаров, В.Морозов, тому розглянемо її більш детально.

Початок гіпотезі про ікосаедро-додекаедричну структуру Землі (ІДСЗ) було покладено дослідженнями в галузі історії стародавніх народів і їх мистецтв художником за професією М.Ф. Гончаровим. Нанісши на глобус осередки відомих найбільших і значних культур та цивілізацій Стародавнього світу, він помітив низку закономірностей у їх розташуванні відносно один одного, а також відносно географічних полюсів і екватора планети. Далі до його досліджень приєдналися фахові інженери В. Макаров і В. Мо-

Крім впливу космічних сил, можливим є те, що глобальна каркасна мережа і сітки меншого розміру утворюються за рахунок складної взаємодії чинників земного походження - телуричних струмів, магнітогідродинамічних явищ, п'єзоелектричних процесів, геологічної тріщинуватості, розломів та ін. Земля являє собою надто складну динамічну структуру, властивості якої тільки зараз починають пізнаватися у всій повноті.

Ці троє дослідників здійснили оригінальний науковий пошук. Вони зафіксували численні факти, події та процеси історичного, біологічного, географічного та геофізичного характеру і нанесли їх у вигляді точок на карту Землі. Вийшов точковий візерунок, вималювалася сітка, що складається з 12 правильних п'ятикутників і 20 правильних трикутників. Тобто, вийшла система, яка названа ними ікосаедро-додекаедричною і яка складається з двох багатогранників - ікосаедра (20 трикутників), і додекаедра (12 п'ятикутників), як би вписаних в земну кулю і спроектованих на її поверхню (рисунок 1), що представляє собою по суті своєрідний геометричний каркас поверхні земної кулі. Він підкреслюється молодими геологічними структурами і родовищами різних корисних копалин, у тому числі й нафти. На рисунку вузли системи пронумеровано.

На думку авторів цієї гіпотези, наша планета являє собою гігантський квазикристал. Така система вузлів і ребер була названа "силовим каркасом Землі". Не виключено, що саме геобіологічні мережі є похідними такого силового каркаса [4].

Основні викладки досліджень М. Гончарова, В.Макарова, В.Морозова полягають в наступному:

Завдяки поміченій аномальності розподілу древніх людських культур на поверхні Землі і була виявлена правильна геометрична закономірність у проявах багатьох сторін життя нашої планети.

Цікаво відзначити, що перельоти птахів відбуваються на південь до вузлів системи: на північний захід і південь Африки (20 і 41), в Пакистан (12), Камбоджу - В'єтнам (25), на північ і захід Австралії (27 і 43), до Патагонії (28).

Морські тварини, риби, планктон скупчуються у вузлах системи. Кити і тунці мігрують з вузла до вузла вздовж ребер системи.

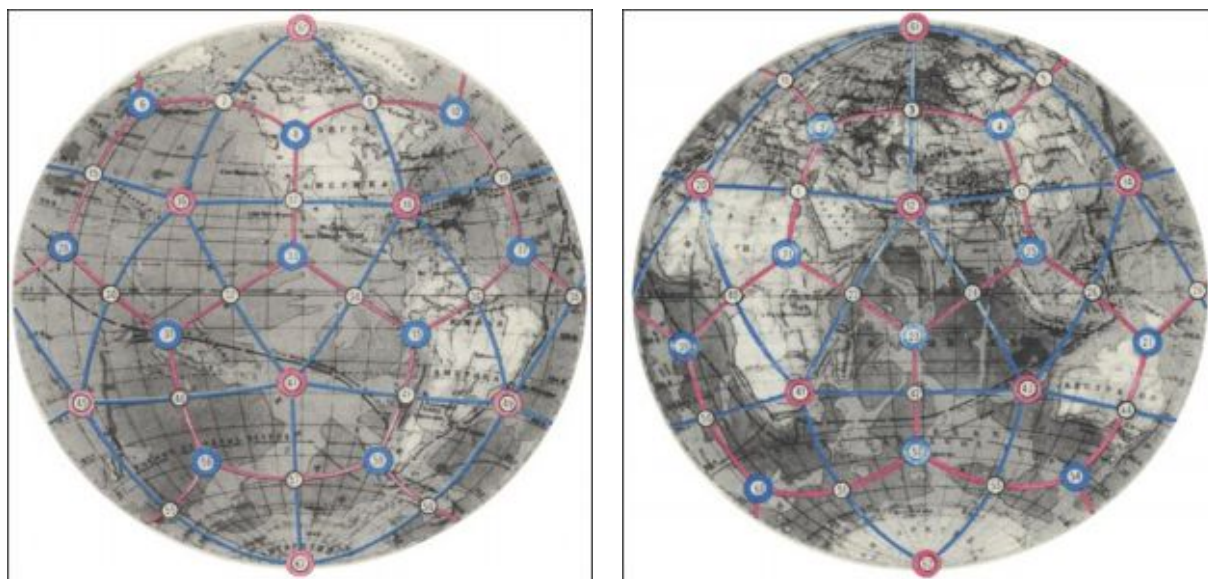

Рисунок 1 – Ікосаедро-додекаедричний силовий каркас Землі [5]

У вузлах і вздовж ребер системи, відповідно до їх функцій "притулків життя" та центрів видоутворення, спостерігаються реліктові рослини і тварини, родичі яких мешкали на Землі в давні епохи і, як часом вважалось, вже зникли з лику планети. У Каліфорнії (17) ростуть гігантські реліктові секвої. Реліктова рослинність відома в Судані, Габоні, на Далекому Сході, на Сейшельських (23) і Галапагоських (34) островах.

У багатьох вузлах є ендемічні рослини і тварини, які не зустрічаються більше ніде у світі. Це унікальний тваринний світ островів Галапагос (34), це озеро Байкал (4), три чверті рослин і тварин якого не трапляються ніде більше в світі, і яка визнана унікальною "лабораторією" видоутворення.

У деяких вузлах і ребрах спостерігаються аномалії рослин і тварин, що виникли, можливо, під впливом ІДСЗ. Наприклад, на острові Сахалін (вздовж ребра від вузла 5) спостерігається вражаючий гігантизм рослин, розміри яких у кілька разів більші від звичайних. Під листям лопуха триметрової висоти мандрівники могли ховатися від дощу. Спроби перенести гігантську гречку в Європу з метою отримання рекордних врожаїв були марними, через два-три роки ця гречка вироджувалася у звичайну. Загадка рослин острова Сахалін досі хвилює вчених. Є релікти й аномалії і в інших вузлах системи.

Існують геохімічні провінції планети, де відбувається загострений природний відбір серед органічного світу, при нестачі чи над-

лишку різних хімічних елементів у геохімічному середовищі. Дві найбільші геохімічні провінції на території колишнього СРСР збігаються з центрами "Європейського" (2) і "Азіатського" (4) трикутників. У першій - нестача в ґрунтах кобальту і міді, в другій - нестача йоду, в результаті браку цих мікроелементів відбуваються бурхливі зміни в розвитку рослинного і тваринного світу в цих районах. За В. Ковальським: "мінливість геохімічного середовища - одна з важливих умов мінливості живих організмів". Отже, існування геохімічних провінцій призводить до утворення біогеохімічних провінцій.

На території Євразії під час останнього зледеніння рослинний і тваринний світ зберігся в певних районах під назвою "притулки життя". Після відступу льодів хвойні та листяні ліси розросталися з цих "притулків", утворивши сучасну лісову зону. Напрямами "виплеску" рослинності з "притулків" збігаються з ребрами п'ятикутників системи, і спрямовані в бік вершин трикутників системи.

Центри виникнення і розвитку флори в інших районах планети збігаються з вузлами системи 17, 36, 40, 41, в тому числі і з районом "Габонського природного реактора" (40), який, на думку багатьох вчених, міг справити значний вплив на біосферу.

Академік М.І.Вавілов склав карту центрів походження видів основних культурних рослин. Майже всі вони збіглися з вузлами системи (21, 25, 35) і першої підсистеми.

Людина, як елемент біосфери, не могла уникнути впливу силового каркаса. Дійсно, у вузлах системи зустрічаються аномалії популяцій людини: пігмеї в Габоні (40), низькорослі люди в Камбоджі та В'єтнамі (25), високоросле населення Шотландії (11), Судану (21), Патагонії (58). Зустрічаються аномально збільшені частини тіла (акромегалія) у корінного населення Сахаліну, переважно у жінок [5].

На карті розселення найдавнішої людини за М. Чебоксаровим видно, що в Азії основними вузлами системи, з яких відбувалися "виплески" і міграції древніх людей, були Північна Монголія (4), Південний Китай (13), а розселення йшло по лініях системи і першої підсистеми.

У середині "Європейського" трикутника (2) знаходився центр освіти індо - європейської мовної сім'ї – Київ - Трипілля, в Північній Монголії - середині "Азіатського" трикутника (4) - центр освіти тюркської мовної сім'ї. У Перу - у центрі "Південноамериканського" трикутника (35) - центр древніх культур мочика, чиму - предків інків; на острові Таїті (31) - центр полінезійської культури.

Надалі, при зіставленні схеми ІДСЗ з картою расоутворення, російський дослідник В.І.Авінський зазначив, що багато первинних і вторинних вогнищ расоутворення збіглися з вузлами системи ІДСЗ. Так, в "Європейському" трикутнику розселені корінні європеїди, в "Азіатському" - корінні монголоїди, а в "Африканському" - корінні негроїди.

Серединно-океанічні хребти і глибинні розломи земної кори тягнуться, як правило, вздовж або паралельно ребрам системи. До ребер і вузлів системи, в багатьох випадках, приурочена сейсмічна і вулканічна активність планети.

Останнім часом наземними методами і за допомогою фотографування з космосу отримані цікаві підтвердження деяких ребер та вузлів системи. Так, з космічного знімку, зробленого із "Зонда-5", був дешифрований гігантський розлом Бахадор-Бахарія - Західний Пакистан, що тягнеться точно по ребру ікосаедра від вузла 20 в Марокко до вузла 12 в Пакистані.

Деякі вузли ІДСЗ на космічних знімках спостерігаються у вигляді кільцевих поверхневих утворень діаметром близько 300 кілометрів (20 - Марокко, 18 - Багами, 17 - Каліфорнія) або кругових хмарових скупчень

(21 - Судан, 23 - архіпелаг Чагос, 26 - Макасарська протока).

Центри всіх світових аномалій магнітного поля планети розташовані у вузлах системи: в центрах трикутників (вузли 4, 6, 8, 54, 29), а одна - Бразильська - точно в центрі п'ятикутника (49). Причому площа кожної аномалії дорівнює території, займаної трикутником, а конфігурація аномалій повторює конфігурацію трикутників.

Бразильська магнітна аномалія є гігантською виїмкою в магнітному полі Землі, магнітосфера над нею прогнута до висоти 300 кілометрів. У результаті досліджень за програмою "ПОЛІМОДЕ" радянсько-американська експедиція в районі "Бермудського трикутника" виявила найсильнішу магнітну аномалію у всьому Світовому океані.

Світові центри максимального і мінімального атмосферного тиску також розташовані у вузлах ІДСЗ (4, 6, 10, 12, 19, 27, 42, 44, 46, 48, 50). Відомі в метеорології постійні райони зародження ураганів - Багамські острови (18), Аравійське (12) і Арафурське (27) моря, район на південь від Японії (14), на північ від Нової Зеландії (45), архіпелаги Туамоту і Таїті (31) також збігаються з вузлами ІДСЗ.

На картах метеорологів, що зображують повітряні течії у високих шарах атмосфери (так званий геострофічний вітер), видно гігантські трикутники, що повторюють мережу силових трикутників планети. На глобальних космічних знімках Землі видно хмарні завихрення і маси хмар, що збігаються за своєю конфігурацією з силовими трикутниками планети.

Багато гігантських вихорів океанічних течій діють навколо вузлів системи, часто співпадаючи з центрами атмосферного тиску.

Отже, простежується ланцюг взаємодії від силового вузла і ребра системи до геофізичної аномалії, потім геохімічної провінції і далі до біогеохімічної провінції, тобто до флори, фауни, людини.

Таким чином, згідно цієї гіпотези, додекаедр й ікосаедр утворюють нову систему, в якій вершини ікосаедра є геометричними центрами граней додекаедра. Вершини кристалів випромінюють енергію, грані кристалів поглинають енергію. Отже, у вершинах додекаедра знаходяться "місця сили", тобто

енергоактивні зони позитивної дії (ЕАПД), у вершинах ікосаедра – енергоактивні зони негативної дії (ЕАНД).

Глобальна мережа (ДСЗ), цілком ймовірно, впливає на значну частину найбільш потужних процесів і явищ Землі.

Менш значущим явищам, процесам та структурам планети відповідає ієрархія підсистем декількох порядків. Ребрам і вузлам підсистем відповідають все менші й менші за значущістю аномалії структури планети. Це дозволяє вести, крім глобальних, регіональні і локальні дослідження.

Існують спроби пояснення еволюції планетарної кристалічної структури шляхом зіставлення з механізмом росту кристалів.

Ромі Деліль, одному з основоположників науки кристалографії, належать такі слова щодо вивчення будови планети: "Жодна з існуючих теорій не зможе її пояснити, якщо вона не буде ґрунтуватися на вченні про кристали". Кюрі-Шафрановський, виходячи з принципу симетрії, припустив, що внутрішнє ядро планети - зростаючий кристал у формі додекаедра, своїм зростанням наводить ту ж симетрію в оболонках планети, в тому числі і в земній корі. Передбачуваний "двигун" загальнопланетарного механізму, який формує симетрію кристала додекаедра в земній корі, також отримав підтвердження в нових досягненнях сучасної кристалографії.

Біоенергетичні та біоінформаційні поля

Енергетичні поля біологічних об'єктів (рослин, тварин, людини) відомі з сивої давнини. Біоінформаційні поля зацікавили дослідників порівняно недавно. У 1923 році радянський біолог О.Г. Гурвич, лауреат Сталінської премії (1941) відкрив надслабке ультрафіолетове випромінювання ряду живих тканин, яке стимулює поділ клітин - і застосував їх для аналізу фізико-хімічного стану клітин в нормі і патології. Він розробив теорію біологічного поля з метою пояснити спрямованість і впорядкованість у розвитку і функціонуванні організмів. Результати своїх досліджень А.Г. Гурвич узагальнив у монографії [7]. А.Г. Гурвич постулював геніальну у своїй простоті концепцію: інформація про структуру організму як цілого міститься в ембріональному полі, що випромінює кожна хромосома ембріону. Сукупність випромінювань хромосом створює хвильовий (біопольовий) каркас, за яким йде будівництво (самоорганізація) клітин в організм.

Тонкими фізичними полями займається кандидат технічних наук М.Грін. Він пише, зокрема: "...все суще, всі речовини і предмети навколишнього світу, включаючи біооб'єкти, характеризуються наявністю якогось дуже слабкого випромінювання, правильно, на мій погляд, названого російськими вченими фоновим випромінюванням. Інтенсивність фонових випромінювань різних речовин - різна і може відрізнятися на декілька порядків."

Як вважає більшість дослідників, ці випромінювання мають інформаційно - хви-

льовий характер і несуть на собі інформацію про властивості випромінюючого об'єкта (джерела випромінювання). При цьому деякі дослідники відносять їх до категорії електромагнітних полів, інші сходяться на тому, що вони не є полями електромагнітної природи і вважають їх торсійними, хрональними, мікролептонними та іншими, в залежності від прихильності до тієї чи іншої існуючої теорії. Відособлено стоять біооб'єкти і, зокрема, людський організм, тому що його випромінювання - біополе - носить інтегральний характер, тобто складовими його є як електромагнітні, так і тонкі фізичні поля.

М.Я. Чуксін визначає біологічне інформаційне поле людини як матеріальну основу для трансформації та передачі геобіохімічної енергії живої речовини, як фізичне поле, що створюється у ході психічної діяльності людини, продукт її найглибших переживань. Сукупне біологічне інформаційне поле суспільства є частиною сукупного біоінформаційного поля Землі і має здатність впливати на живі речовини, викликаючи у них певний психічний стан. Одне з основних положень його гіпотези полягає в тому, що суспільство утворюється з певної маси людей лише в тому випадку, якщо відбувається резонанс думок, почуттів, настроїв, емоцій цих людей, вірніше, відбувається певна інтерференція або синхронізація індивідуальних біологічних інформаційних полів певної людської маси, яка перевищує порогову, і за певних умов утворюється сукупне біологічне інформаційне поле суспільства, яке має

значну стійкість. При переході напруженості цього поля через певне порогове значення можливі якісні зміни: при переході через верхнє граничне значення можливе настання Нового Осьового Часу і повна зміна парадигм розвитку цивілізацій, при переході через нижнє - загибель самих цивілізацій.

Біоінформаційними полями глибоко займається В. Д. Пликін - доктор технічних наук, академік Міжнародної академії інформатизації при ООН, автор понад ста наукових публікацій, фахівець з інформатики та обчислювальної техніки, творець вітчизняних робототехнічних комплексів, автоматизованих систем управління та систем автоматизованого проектування.

Враховуючи, що дослідження В. Д. Пликіна мають найбільш фундаментальний характер, нижче ми наводимо основні положення його теорії [8]:

Основою матеріального світу є інформація. Спочатку приходить інформація про майбутнє матеріального утворення: що створюється, в якій області простору, який зовнішній вигляд новостворюваного матеріального утворення і яка його внутрішня енергетична структура.

Носієм інформації є інформаційно-енергетичний потік Всесвіту, енергетична складова якого здійснює виробку даної інформації та виконання програми створення нового матеріального утворення.

Планета Земля - живий організм, що являє собою систему різноматеріальних шарів (світів), об'єднаних інформаційним шаром і керованих шаром свідомості планети. Багат шарова різноматеріальна структура планети складається з шару свідомості, інформаційного шару, енергетичного шару і фізичного шару.

Фізичний шар – це шар твердої матеріальності, в якому ми живемо.

Енергетичний шар - енергетична сфера нашої планети, через яку здійснюється енергетична взаємодія Землі з Всесвітом і з кожною істотою, що живе на Землі.

Інформаційний шар - інформаційна сфера планети, що містить всю інформацію про нашу планету і про кожен істоту, що живе на ній. Цей шар забезпечує інформаційний обмін Землі з усім Всесвітом та інформаційний обмін Землі з кожною істотою, що населяють її. Енергетична взаємодія між Землею і Всесвітом і всі планетарні процеси на Землі

протікають, в залежності від інформації, що надійшла в інформаційний шар Землі.

Шар свідомості - інформаційно-енергетична сфера, яка створена сукупною взаємодією свідомостей всіх істот Землі.

В даний час цей шар став уразливим і абсолютно незахищеним від бездуховного людства Землі. Він став постійно деформуватися під впливом потужних негативних інформаційно-енергетичних потоків, які йдуть від людства Землі (зздрість, жадібність, злість, ненависть, агресивність - і все це у масовому порядку). Цей потік спотворює інформацію в інформаційному шарі, що, у свою чергу, викликає перекося в енергетиці нашої планети.

У сучасний період в природі відбувається величезна кількість нових процесів. Це - або добре відомі старі процеси, які певним чином взаємодіють один з одним, або вони надзвичайно підвищують свої енергетичні значення, або зростає частота цих процесів та ін.

Якщо говорити узагальнено, то з Природою відбувається те, що мабуть і повинно періодично відбуватися. Всі її системи переживають еволюційні цикли - точно так само, як і все живе - вони народжуються, розвиваються, вмирають. Все це задокументовано в геології молодих відкладень. Так що наразі ми, можливо, маємо черговий цикл активності, який ускладнюється результатами людської діяльності.

Зараз відбувається швидкісне перетворення біосфери і кліматичної „машини” на тлі досить глибоких фізичних та геофізичних змін нашої планети. Стабільний стан в Природі, у кліматичних, синоптичних, геодинамічних, магнітних явищах майже повністю порушено. Створюється новий стан. Йдуть швидкоплинні енергоємні процеси перетворення біосфери в нову фазу. Проте катастрофи у Природі немає. Катастрофа - з людьми, з їх способом мислення, з їх агресивністю. Земляни не тільки неймовірно відстали від еволюції Природи, вони завдають їй суттєвої шкоди.

Виходячи з вищенаведеного у цьому розділі, загальна схема утворення кризової ситуації може полягати в наступному:

1. Створення певним масштабним людським угрупованням чи суспільством у цілому стійкого негативного енергоінформаційного утворення.

2. Взаємодія негативного енергоінформаційного утворення з інформаційним шаром Землі, в якому виникає своєрідне перепрограмування інформації.

3. Перепрограмування інформації впливає на енергетичну сферу Землі, яка, відповідним чином, змінюється.

4. Зміна енергетичної структури планети спричиняє відповідну зміну в матеріальній сфері Землі.

Реальність наведеної схеми виникнення кризової ситуації можна проілюструвати на прикладі міжетнічних конфліктів. Спочатку відбувається викид спричиненої людською агресивністю негативної енергії, а потім у

цьому регіоні виникає природний катаклізм – землетрус чи ураган. Восени 1988 року на території Нагірного Карабаху дійшов до свого апогею вірмено-азербайджанський конфлікт, пролилася людська кров. А 7 грудня 1988 року в результаті сильного землетрусу повністю було знищено місто Спітак та 58 навколишніх сіл. В розвалинах опинилися міста Гюмрі, Степанаван і Кіровкакан. Загибло щонайменше 25 тисяч людей. За такою ж схемою відбувалися події на Балканах, у Фергані, Чечні, Румунії, Південній Америці та в багатьох інших гарячих точках планети.

Післямова

Зусилля фізиків протягом останніх семи десяти років спрямовані на побудову єдиної теорії поля, яка б пояснила будову Всесвіту, взагалі, і Землі, зокрема. Проте, незважаючи на величезні матеріальні витрати (спорудження гігантських прискорювачів, великого адронного колайдера), результати невтішні, змодельовати і отримати цілісну картину природних процесів, які відбуваються у Всесвіті, вченим не вдається. Бо в основі будови Всесвіту лежать не сили, не єдине поле, а інформація. Інтуїція – це не що інше, як зв'язок з інформаційним полем Землі. Цим пояснюються прадавні знання цілих народів та звичаї у житті людей.

Знання про енергетичну структуру Землі дають можливість вирішувати першочергові практичні завдання щодо виключення катастроф і великих аварій в планетарному масштабі [8,9]:

- вибір безпечних для людства місць поховання радіоактивних відходів;
- визначення небезпечних місць розташування діючих атомних електростанцій;
- прокладка безпечного курсу польоту авіалайнерів і плавання морських суден;
- прокладка безпечних трас для будівництва залізниць і високовольтних ЛЕП;
- прокладка безпечних трас великих нафтопроводів і газопроводів;

- вибір безпечних промислових майданчиків під будівництво аеропортів, електростанцій, хімкомбінатів, нафтопереробних заводів, великих нафтоховищ і т. д.;

- вибір оптимальних (з точки зору енергетичної структури Землі) місць для забудови міст, селищ, санаторіїв, баз відпочинку, фермерських господарств тощо.

На жаль, в епоху електроніки та загальної комп'ютеризації людина стала ще більш незахищеною і неозброєною перед непізнаним нею океаном тонко-польових процесів. Перебуваючи в матеріальному світі, людина слабо розуміє свою залежність від тонких духовно-польових енергетичних процесів, які безпосередньо і активно на неї впливають. Пізнання цих процесів необхідні нам і для розуміння древніх знань при вивченні історії людства, і для розуміння розвитку Землі, як живого організму з метою застосування цих знань для екологічної безпеки життєдіяльності людства. Це має стати кінцем епохи незнання, духовної відстороненості, байдужості до оточуючого світу, як духовного, так і матеріального, руйнування якого вже сягнуло глобальних масштабів. Вирішення конкретних завдань щодо раціонального природокористування лежить у площині глибокого пізнання загальних законів Природи і Світу.

Перелік посилань:

1. Дем'янов В.О. Суренж-Арта: священне місто слов'ян. [Електронний ресурс] / В.О. Дем'янов, О.А. Андрєєв // ДЦ "Рівне-Суренж". – 2008. – Режим доступу: <http://rivnesurenzh.com.ua>.

2. Ерофеев Е. Геотехнография как инструмент контроля здоровья. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://kiev-security.org.ua>
3. Дубров А.П. Земное излучение и здоровье человека (геопатия и биолокация) / А.П.Дубров // Библиотека "Лекарь". – М. : Аргументы и факты, 1993. – № 1.
4. Гончаров Н. Икосаэдро-додекаэдровая система экстремальных районов Земли. Принципы и методика природного районирования на математико-статистической основе. / Н.Гончаров, В.Морозов, В.Макаров. – М. : Моск. филиал географического об-ва СССР, 1974.
5. Гончаров Н. Земля — большой кристалл? / Н.Гончаров, В.Морозов, В.Макаров // Химия и жизнь. – 1974. – № 3. – С. 34–38.
6. Гончаров Н. Ф. Силовой каркас Земли и организация природоохранных мероприятий. / Н.Ф. Гончаров, В.А. Макаров, В. С. Морозов // Природные мероприятия в ландшафтах. – 1982. – С. 113–123.
7. Гурвич О.Г. Теория биологического поля. – М. : Радянська наука, 1944.
8. Плыкин В.Д. В начале было Слово... или След на воде. — Ижевск : Изд-во Удм. ун-та, 1995. – 43 с.
9. Пликін В.Д. Лекція [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.youtube.com/watch?>

P.I. Kopach**, *T.T. Dan'ko**, *O.O. Yushin**   **SPACE – ENERGY STRUCTURE OF
THE TERRITORY AND ITS SIGNIFICANCE
FOR OPTIMIZATION OF NATURE**

** Institute for Nature Management Problems and Ecology of National Academy
of Sciences of Ukraine, Dnipropetrovsk*

***Institute of Geochemistry, Mineralogy & Ore Formation of National Academy of Sciences of
Ukraine, Kyiv*

Article presented in the discussion of the debate. Considered functioning hypothesis space structures and energy areas. On the problem areas need to account for energy efficient and environmentally-oriented nature of people's safety.

*Надійшла до редколегії 25 січня 2011 р.
Рекомендовано членом редколегії канд. техн. наук М.А.Ємцем*